

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת

בניסת השבת: 16:34
יציאת השבת: 17:31

עלון מס' 108
כ"ב חשוון תשע"א

חיי שרה

"ויעקב איש תם,
ישב אהלים"
(בראשית כ"ה, כ"ז)

טַיִשׁ תָּם -
סופי תיבות: שם.
למה זה "טַיִשׁ תָּם"?
זה טאדם שינשב
בטוהלו של שם
ולולגד תורה.
~ בעל הטורים ~

השבח הגדול
ביותר לטובה הט
הצניעות.

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"ויהיו זמני שְׁרָה" (בראשית כ"ג, א')

הכל שווין לטובה (רש"י)

מסופר על יהודי שבא אל המגיד ממזריטש ז"ע מורו ורבו של ר' זושא, של ר' אלימלך של כל גדולי ישראל ושאל אותו: "רבי, כיצד ניתן לברך על הרעה, כשם שמברכים על הטובה?"

אמר לו המגיד: "אני לא אענה לך, סע לעיירה שנקראת אניפולי, שם תמצא יהודי בשם ר' זושא, תשאל אותו וממנו תקבל תשובה על שאלתך איך מברכים על הרעה כשם שמברכים על הטובה?"

הגיע היהודי לאניפולי, חיפש וחיפש ומצא את ר' זושא בביתו הדל והדולף, המט ליפול והריקן, אפילו הסיד לא התקלף (כי לא היה סיד...)

בית עלוב, ריק, אין כלום. חולים, קשיי יום. הוא פונה אל ר' זושא ואומר לו כי המגיד ממזריטש שלח אותו לשאול אותו את השאלה: כיצד מברכים על הרעה כשם שמברכים על הטובה, ולקבל תשובה.

השיב לו ר' זושא: "רגע, הוא שלח אלי? אולי יש איזה זושא אחר באניפולי? אני חושב שהוא לא שלח אלי, אני לא יכול לענות לך תשובה, אני לא יכול, אני חושב שזו טעות, אני לא הכתובת."

שאל אותו היהודי: "למה אינך הכתובת...?"
אומר לו ר' זושא: "אני אגיד לך את האמת, איך אני יכול להשיב לך? מעולם לא היה לי רע בחיים, מעולם..."

הטובה? מה הוא אמר לך? אני לא יכול להשיב, למה? כי אף פעם לא היה לו רע בחיים. ראית את ביתו? ראית את סבלו? ומה הוא ענה לך? אף פעם לא היה לו רע בחיים - הנה התשובה."
רבי זושא שאף פעם לא היה לו רע בחיים, הוא בירך על הרעה כשם שמברכים על הטובה, כי לא היה לו רע, הוא זה שמסביר את מה שנאמר: "הכל שוים לטובה". וכי הכל שוים לטובה? כן! המצב לא השתלט על רוחה, כי בכל מצב אמרה שרה "גם זו לטובה". וכשהיהודי אומר "גם זו לטובה", אז הכל טוב.
עוד הספד של התורה הקדושה על שרה - הכל שוים לטובה - ניצולת זמן, הכל שוים לטובה, כל תקופה ותקופה היא ניצלה אותה עד תום והעלתה אותה לתקופה הבאה...

"הַתְּלָכִי עִם
הָאִישׁ הַזֶּה
וְתֵאמָר אֵלָיו"
(בראשית כ"ד, נ"ח)

עִם הָאִישׁ הַזֶּה
סופי תיבות
משה לרמוז
שהלך כדת
משה וישראל.
בעל הטורים

קריאת שמע כנגד ערווה (המשך)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

למדנו כבר, שטפח (8 ס"ט) מגולה

באישה במקום שחייבת לכסותו, ואפילו היא אשתו, נקרא ערווה ואסור לברך ולקרוא קריאת שמע כנגדה.

אף כנגד טפח מגולה באישה שנראה דרך הטלויזיה (או בתמונה או ציור), אסור לקרוא קריאת שמע ולברך כנגדה, שנאמר (דברים כג טו) "ולא יראה בך ערות דבר", מפני שהעין רואה והלב חומד, שעל ידי הראיה בא לידי הרהור.

ויש להבהיר שעצם הכנסת טלויזיה בבית, וההסתכלות בה, מלבד שיש בזה איסור משום 'מושב לצים' וביטול תורה, עוד בה שמגרה יצר הרע בעצמו כשמסתכל בסרטים המלאים בפריצות ותועבות אשר שנה ה', וב-'תכניות' הלועגות לכל דבר קדוש. משחית נפשו הוא יעשנה, וגדול עונו מנשוא, ועתיד הוא ליתן את הדין. ובפרט אם יש לו ילדים בבית שעל ידי מכשיר תועבה זה הוא מכשילם ומרעה אל רעה יצאו, ומוציאם ח"ו מדרך הישרה. ועובר משום "אל תשכן באוהליך עוולה".

ולכן כל החרד לדבר ה' ימהר לסלק הטלויזיה מביתו (וכל שכן ויותר מזה את האינטרנט).

בנות קטנות בגיל שמונה או תשע שנים, הבאות לבית הכנסת עם אביהן בלבוש בלתי צנוע, בשמלות קצרות ובלי שרוולים, מן הדין יש מקום להקל לקרוא קריאת שמע ולברך כנגדן, שכיוון שקטנות הן ורגילות בכך, לא שייך בהן הרהור כל כך, ואין בהן דין טפח באישה ערווה. ומכל מקום נכון להחמיר לעצום עיניו או להפוך פניו לצד אחר. ואכן הדבר ברור מאד שאסור להורים להלביש את בנותיהן בבגדי פריצות כאלה, שהרי צריך לחנכן שיתנהגו בצניעות, ומכל שכן שאין נכון כלל להביאן כך לבית הכנסת שעלול הדבר לבוא לידי מכשול, ואם כבר באו לבית הכנסת בלבוש כזה, טוב לשלוח אותן לעזרת נשים.

רבי שמחה בונם מפשיסחה הלך עם תלמידיו ברחוב, נעצר ליד אתר בניה והתבונן בעובדי הבנין. כששאלוהו תלמידיו למעשיו הסביר הרב: "יודעים מה ראיתו? אחד הפועלים ניסה להצמיד שתי קורות עץ, אבל באחת מהן הייתה בליטה קשה. במקום ליישר את הבליטה הקשה, חקק הפועל בקורה הסמוכה מגרעת, וכך הצליח להצמיד את הקורות. זה מלמדנו לקח חשוב.

עדיף וקל יותר במקרים רבים להתאים את עצמנו להפרעה שקיימת אצל הזולת במקום לעבוד קשה ולנסות 'ליישר' אותו."

מסופר במדרש, שלאחר שגירש אברהם את ישמעאל מביתו, הלך ישמעאל ולקח לו אשה מבנות מואב ושמה 'עשייה'. לאחר שנים, הלך אברהם לראות את ישמעאל, ונשבע לשרה שאינו יורד מן הגמל במקום שישמעאל שרוי שם.

הגיע אברהם לביתו של ישמעאל, ומצא שם את אשתו. אמר לה: "היכן הוא ישמעאל?" אמרה לו: "הלך הוא עם אמו להביא פירות ותמרים מן המדבר".

אמר לה: "תני לי מעט לחם ומעט מים כי עייפה נפשי מדרך המדבר". אמרה לו: "אין לי לא לחם ולא מים!" אמר לה: "כשיבא ישמעאל, תגיד לו במילים האלו: החלף את מפתן ביתך, מפני שאינה טובה לך ולא ראויה לך!"

כשבא ישמעאל לביתו, אמרה לו אשתו את הדברים שאמר לה אברהם, והבין ישמעאל מה היתה כוונתו של אביו, ושילח אותה מביתו.

הלכה אמו ולקחה לו אשה מבית אביה ו'פטימה' שמה. לאחר שנים נוספות, הלך אברהם לראות את ישמעאל, והגיע לשם בחצי היום, ומצא את אשתו החדשה של ישמעאל. אמר לה: "היכן ישמעאל?" אמרה לו: "הלך להביא פירות ותמרים מן המדבר". אמר לה: "תני לי מעט לחם ומעט מים כי עייף אני מדרךך". מיד הוציאה ונתנה לו.

עמד אברהם והיה מתפלל לפני הקדוש ברוך הוא על בנו, ונתמלא ביתו של ישמעאל מכל טוב, וממון וברכות. וכשבא ישמעאל סיפרה לו אשתו את הדברים שהיו עם אביו, וידע ישמעאל שעד עכשיו רחמיו עליו כרחם אב על בנים.

מכאן רואים אנו, שהמבחן הגדול שניתן לאדם לבחון את האשה שעומד להתחתן עימה - האם היא ראויה לו או לא, זהו על ידי שבוחן אותה אם היא אוהבת לגמול חסדים עם הזולת או לא. ולכן, כאשר ראה אברהם אביו שאשתו של ישמעאל אינה אוהבת לגמול חסדים, רמז לו להתרחק ממנה. אולם כשהאשה גומלת חסדים, אזי מביאה היא ברכה לביתה, כפי שהיה עם אשתו השניה של ישמעאל, שבזכות החסד שעשתה עם אברהם, זכתה לברכתו.

מספרים על עשיר אחד שהיתה לו טבעת שעליה חרט את האותיות ג. ז. י. שאלו אותו לפשר הדבר. אמר להם שאלו ראשי תיבות של המלים גם זה יעבור.

כשטוב לי אני מסובב את הטבעת על ידי ואומר גם זה יעבור. לא לעולם חוסן. וכשרע לי אני מסובב את הטבעת ואומר גם זה יעבור. בחיים הכל עובר. השנים חולפות מהר. והבוטח בה' חסד יסובבנו...